

Cova de sauló de la Font d'en Colomer

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent de la Font d'en Colomer
Alçada: 149

Coordenades:

Latitud: 41.515
Longitud: 2.35301
UTM Est (X): 446013
UTM Nord (Y): 4596132

Classificació

Número de fitxa 08214-338
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: ensorrada
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08213A008000220000JA
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 09/03/2015 - 01:00

Descripció

Cova excavada en el sauló, de planta circular, amb l'interior irregular. Les seves dimensions aproximades són de 2,30 x 1,3 metres. L'obertura està completament escapçada per un eixamplament del torrent i el seu interior ha estat reomplert amb terra del mateix marge.

Història

Les coves de sauló formen part del patrimoni vinícola del paisatge maresmenc. Són construccions realitzades aprofitant els marges saulonencs de les vinyes per tal d'endreçar-hi les eines o bé per a protegir-se de les inclemències del temps. Aquest tipus de construccions les localitzem sobretot allí on el terreny és més costerut i les terrasses més estretes, dificultant la construcció d'una barraca de pedra o maó. Per a la construcció d'una cova de sauló, calien eines de picapedrer, com l'escoda i la mitja escoda, el cabàs i la pala. En primer lloc s'havia de localitzar un marge de sauló arrecerat del vent i la pluja. En segon lloc, que el sauló no hagués patit un procés de meteorització irreversible, fet que comportaria l'ensorrament de la cova. El marge havia de tenir un mínim d'alçada, comprés entre un metre i mig a dos metres com a mínim per evitar que durant la seva construcció, s'enfonsés, amb el consegüent perill de colgar aquell que l'estigués excavant.

La construcció podia ser senzilla o més elaborada, amb un banc a l'interior o nínxols per a endreçar el càntir, una espalmatòria o el berenar. Però calia sempre fer un passadís d'entrada més o menys profund, entre un i dos metres de llargària; obert a l'aire lliure o tancat, arribant així a una mena de cambra que podia ser relativament gran, la majoria dels casos de forma arrodonida. Aquestes cambres podien comunicar-se amb una segona excavada al costat. De la segona meitat del segle XX també se'n poden trobar amb una portella de fusta o metàl·lica per tal d'evitar saqueigs.

Aquestes construccions populars, es van enfonsant lentament degut a l'abandonament del cultiu de les vinyes que justificava la seva utilització, per una banda i molt sovint per la construcció d'urbanitzacions o eixamplaments de camins i corriols. El bosc i les arrels de pins encerclen i envaeixen les seves parets. La manca de manteniment fa que la cúpula es vagi malmetent i apareguin les infiltracions d'aigua.

Bibliografia

BOSCH, Laura (2007). Patrimoni arquitectònic i històric a l'entorn natural; dins L'entorn natural de Cabrils, pàgs. 95 a 106. Ajuntament de Cabrils.
MONTLLÓ, Jordi; FONT, J. (2007). Inventari d'arquitectura rural i popular d'Alella. Inèdit.

